

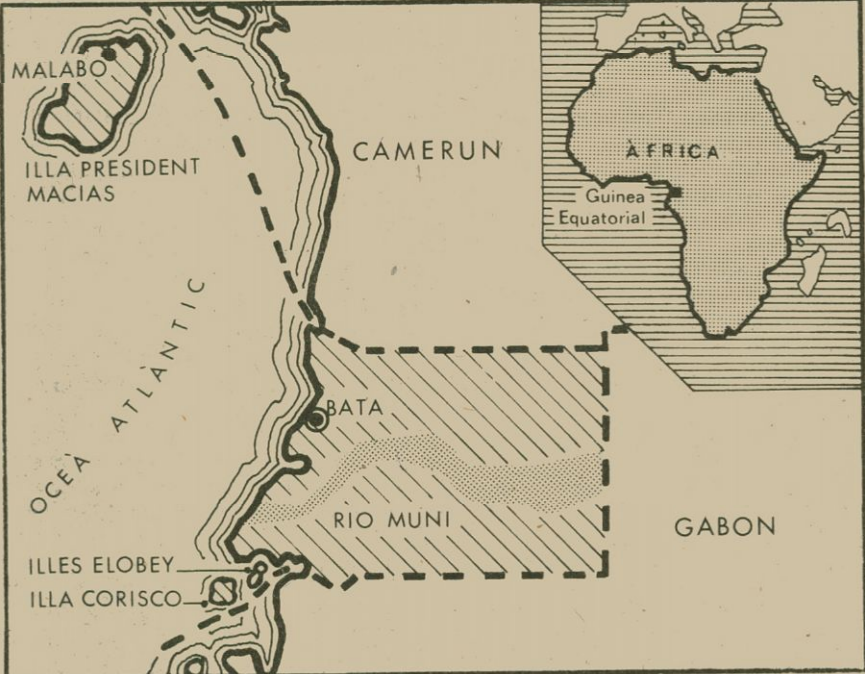
Guinea Equatorial

Els militars confirmen el cop i prometen democràcia

Un cop d'estat enderroca el president de Guinea Equatorial Francisco Macías Nguema, com vam informar diumenge, que ha estat substituït per un Consell Revolucionari Militar. El nou home fort del país és el coronel Teodoro Obiang Nguema Mbazogo, ex-vice-ministre de Defensa.

Francisco Macías fou detingut divendres passat a la nit a la seva ciutat nadiua de Momgomo pel vice-ministre de Defensa, coronel Teodoro Obiang Nguema Mbazogo, que s'ha convertit en el nou home fort del país i president del Consell Revolucionari Militar.

Obiang Nguema ha decidit posar en llibertat tots els presos polítics, segons informà l'emissora estatal captada a Libreville (capital del Gabon). L'emissora es referí al terror imposat pel dictador Macías tot afegint que fins ara els pobles «estan abandonats, el dolor ha fet arrels, les detencions arbitràries s'han convertit en procediment normal, els assassins han matat cinquanta o seixanta persones al dia arguint conspiracions imaginàries», i afegí el següent: «ciutadans de Guinea Equatorial, acabem de passar una pàgina fosca de la nostra història».

Teodoro Obiang Nguema es formà a l'acadèmia militar de Saragossa. Tan aviat com es va conèixer el cop d'estat, l'Estat espanyol envià una missió diplomàtica a Guinea

Equatorial encapçalada pel director general d'Àfrica, López Aguirrebengoa. Les noves autoritats d'aquell país, que tenen tancat l'espai aeri i les comunicacions telefòniques, feren una excepció en deixar entrar l'esmentada missió fins a la ciutat de Malabo. Segons una nota feta pública per l'oficina d'informació diplomàtica la missió ha estat enviada «per a protegir els interessos espanyols en aquell país, amb el qual van haver de quedar en suspens les relacions a causa dels seus virulents atacs contra-Espanya i de les seves contínues violacions dels drets humans».

D'altra banda, el ministre d'Afers Estrangers, Marcelino Oreja, que està viatjant amb Adolfo Suárez pel Brasil, oferí una conferència de premsa en la qual manifestà que el govern espanyol ofereix des d'ara una àmplia ajuda al poble guineà.

El derrocat dictador, president Francisco Macías Nguema (fotografia Europa Press.)

Onze anys de dictadura i repressió

Els dos-cents anys de colonització de l'Estat espanyol a Guinea acabaren el 12 d'octubre del 1968, data en què el país assolí la independència. L'aleshores ministre d'Informació i Turisme, Manuel Fraga Iribarne, feia la transferència de poder a Francisco Macías. Macías, que en un primer moment es declarà addicte d'Espanya, aviat començà una escalada contra els colonialistes i llançà acusacions contra el govern de Madrid en el sentit que aquest intentava de fer un bloqueig econòmic.

Un any després, al 1969 es produeix la sortida massiva d'espanyols. Aquell mateix any es produeix també un intent de cop d'Estat protagonitzat pel ministre d'Afers Estrangers, Anastasio Ndongo, bé que també s'especulà amb la possibilitat d'una confabulació del govern de l'Estat espanyol.

A principi del 1971, després d'un període en què les relacions entre els dos països són gairebé qualificades de tempestuoses, el ministeri d'Informació i Turisme dicta una ordre governativa per la qual es declara matèria reservada. Fins al 1976 durà el silenci imposat, moment en què sortiren a la llum les greus acusacions formulades per l'opositora Aliança Nacional de Restauració Democràtica (ANRD) contra l'advocat madrileny Antonio García Trevijano.

Amb Macías autonomenat president vitalici, les notícies que arribaven de Guinea Equatorial eren tallades totes pel mateix patró: denunciaven tortures, repressions, violències institucional.

Com a cada il·lustrativa, el mateix any 1976, es donava que d'una població de dos-cents vuitanta mil habitants, el nombre d'exiliats polítics s'elevava a cent cinquanta mil.

Bolívia El president del Senat pot ser el nou president

Quan se celebrava el cent cinquanta-quatre aniversari de la proclamació de la República, Bolívia estava ahir encara sense govern malgrat ser el dia assenyalat per la junta militar per a restaurar el poder civil.

Ahir a la matinada, el Congrés va ajornar la seva reunió fins avui davant la incapacitat dels cent quaranta-quatre senadors i diputats

Iran Els ayatollahs copen l'assemblea

El clergat musulmà i els conservadors islàmics han obtingut un mínim de seixanta escons sobre un total de setanta-tres als comicis celebrats divendres a l'Iran per a elegir una assemblea constituent, segons resultats extraoficials del ministeri de l'Interior.

Cinc dels deus candidats elegits a Teheran són clergues islàmics, entre els quals l'ayatollah Taleghani, però el ministeri de l'Interior no s'ha compromès a donar resultats oficials fins aquesta tarda.

Per la seva banda, l'ex-primer ministre Shapour Bakhtiar ha tornat a criticar des de l'exili a París la «nova dictadura» de l'Iran assegurant que un canvi «extremament ràpid» és inevitable al país on «no hi ha justícia, judici, ni seguretat».

d'elegir un nou president constitucional.

Continua sense solució l'enfrontament entre les dues més importants forces polítiques, el Moviment Nacionalista Revolucionari de centredreta que abona Víctor Paz Estensoro i la Unitat Democràtica Popular (centresquerra) que abona Hernán Siles Suazo. El punt mort en què està la situació, s'agreuja per la rígida actitud de l'Aliança Democràtica Nacionalista, del general Hugo Banzer, de tendència dretana que es nega a atorgar els seus vint-i-dos vots a cap tendència.

L'esperança és ara el president del Senat, Walter Guevara Arce, com a personatge neutral per a encapçalar l'Estat, i com a possible figura capaç de catalitzar els vots dels dos grans grups, car malgrat ésser una figura moderada, abonà la campanya d'UDP (Unitat Democràtica Popular).

Herrera Campins recorda l'ascendència catalana

El president de Veneçuela, Herrera Campins, que havia d'assistir invitat al canvi de president ha anul·lat definitivament el viatge. En un altre sentit, el president de Veneçuela va recordar recentment en un acte públic la seva ascendència catalana —del cognom Campins— mostrant-se'n orgullós, car «els catalans són bons administradors».

Sàhara occidental

Mauritània reconeix el Polisario

Mauritània i el moviment guerriller del Front Polisario varen signar diumenge al vespre a Alger un acord de pau segon el qual Mauritània renuncia a la part sud del Sàhara Occidental.

L'acord, al que s'arribà després de tres dies de negociacions entre el govern de Nuakchott i el Polisario fou signat pel tinent coronel Ahmed Salem Uld Sidi, vice-president del comitè militar de salvació nacional de Mauritània, i Bachir Mustafa Sayed secretari general adjunt del Polisario. A l'acte foren presents quatre ministres algerians.

En l'acord, Mauritània reconeix formalment i oficial al Front Polisario i referma la voluntat de Nuakchott de «sortir definitivament de la guerra injusta del Sàhara Occidental i d'establir una pau definitiva amb el Front Polisario».

Amb tot no s'esmenten les dates ni les modalitats de la retirada mauritana del territori ocupat al Sàhara occidental. Tampoc no es fa cap referència concreta a la restitució immediata del territori de Tiris-el-Gharabia per part de Mauritània, la qual cosa dona a entendre que ambdues parts s'avenen a seguir les vies diplomàtiques previstes pels òrgans internacionals per a l'autodeterminació i independència d'un territori. Tocant a aquest territori, cal esmentar les amenaces fetes per Rabat. En aquest sentit, un diari de la capital marroquina publicava que «Si a Mauritània se li ocorregués abandonar Tiris-el-Gharabia, Marroc el tornaria a ocupar immediatament».

En el text signat per Mauritània i el Polisario tampoc s'esmenta cap reconeixement maurità a la República Democràtica Arab Saharai, que el Polisario proclamà fa tres anys, ni es fa referència a una resolució adoptada a la darrera cimera de l'Organització per a la Unitat Africana (OUA) que fa una crida a favor d'una treva de foc total a la zona i la celebració d'un referèndum entre els seus habitants.

En l'acord es fa especial esment de l'escropolós respecte de les parts mauritana i saharau pels principis de les cartes de les Nacions Unides i l'OUA relatius als drets dels pobles a l'autodeterminació i a la intangibilitat de les «ronteres heretades de l'època colonial».

En l'acord s'especifica que ambdues parts decideixen «signar una pau definitiva i celebrar converses periòdiques per tal de supervisar l'execució d'allò estipulat».

Afganistan

Aixecament militar frustrat

Un frustrat aixecament militar es produí a la ciutat de Kabul diumenge passat, segons que informaren fonts de Pakistan. Tancs i vehicles blindats van patricular pels carrers de la capital tan bon punt com va ser avortat l'intent.

Fonts diplomàtiques paquistaneses assenyalaren que el govern d'Afganistan intensificà les mesures de seguretat i imposà un toc de col·gafoc des del capvespre fins a la matinada, el primer des que el president Noor Mohamad Taraki arribà al poder en el cop d'estat d'abril de l'any passat.

Diumenge esclataren forts combats a la rodalia del fort de Bala-Hisar als límits de la ciutat antiga on hi ha instal·lats mil dos-cents soldats. Els combats es perllongaren durant quatre hores però fins i tot a la matinada de dilluns se sentiren trets esporàdics. Es desconeix el nombre de víctimes entre militars i civils, bé que determinades fonts van assegurar que no hi havia entre ells cap estranger.

Asia

34 aniversari de la bomba de Hiroshima

Hiroshima va commemorar ahir l'aniversari de l'explosió de la primera bomba atòmica al món, amb una crida a l'abolició de les armes nuclears.

Ahir al matí, a un quart de nou, unes trenta mil persones van fer un minut de silenci al Parc de la Pau de

Hiroshima. A la mateixa hora, trenta-quatre anys abans, va fer explosió una bomba equivalent a vint mil tones de dinamita que va matar dues-centes mil persones i en va ferir prop de quatre-centes mil més, després afectades per radioactivitat. Delegacions de vint-i-dos països es van unir a la cerimònia, i van fer una crida perquè el desarmament nuclear sigui una realitat.

La ciutat japonesa portuària de Hiroshima va ser pràcticament esborrada del mapa el 6 d'agost del 1945. Tres dies després, trenta-cinc mil persones més morien a Nagasaki a causa del llençament d'una altra bomba, i uns milers més van morir els mesos següents pels efectes de la radiació. A Estats Units, ahir milers de manifestants anti-bel·licistes van protestar per l'agressió de fa 34 anys.

Vietnam confirma la deserció de Van Hoang

Vietnam va confirmar ahir que el segon home de l'Assemblea Nacional ha desertat a la Xina Popular. La deserció d'Hoang Van Hoan, ha estat considerada una ofensa greu dels «reaccionaris de Pequín», que la hi han permesa. Fonts governamentals han dit que Van Hoang va poder fugir gràcies a la generositat de l'Estat.

Índia: milions d'afectats per les pluges

Milions de persones han estat afectades al nord de l'Índia per les més greus inundacions. Dos milions i mig de persones tenen dificultats a l'Estat de Bighar, informa Efe.